

MONITOR

Na R. P. 1769.

Nro. XCIII.

Dnia 22. Listopada.

*Kontinuacya materyi
O Wychowaniu Dzieci*

Rzecz to pewna, że można o
wszystkich rzeczach spor wieść,
gdy na nie poglądamy lub z tey
strony kędy się pożytek z onych po-
chodzący, lub też z tey kędy nie-
W w w w . przy.

przyzwoitości z nich wynikające ukazują; same tylko prawdy Geometryczne duchowi zprzeciwienia miejsca nie dają. Nie trzeba więc dziwić się, że się znalazł lekarz dość w Rzeczypospolitey nauk sławny, który utrzymywał, że naszych czasów nie należy dzieci karmić ani obcemi, ani nawet własnymi od natury do tego zrządzonemi pierśmi macierzyńskimi. Chociaż zaś przeciwne zdanie mocnemi, iak mi się zdaie, y dokładnemi stwierdziłem dowodami, ukazując zwłaszcza pożytek ow nader wielki, iaki przynosi doskonałe przepisow natury zachowanie wtey mierze, nie zawadzi jednak roztrząsnąć to rozumienie błędne, abym w tey rzeczy nic nie opuścił coby do objaśnienia oney należało, iako też abym tych, którzyby się pozornym uwagom mogli dać uwieść, od błędu zachował.

Lekarz wspomniony który umarł
 jeszcze młody, a bez pochyby o nie-
 wieściach w miastach znacznych
 mieszkających w szczególności pisał,
 utrzymując swe zdanie mieniąc, że
 jeżeli wieków przeszłych matki swe
 dzieci własnymi karmiące pierśiami
 chwalebnie czyniły, tedy w tym
 wieku żyjące niemniej chwalebnie
 sobie postępują, gdy tego czynić nie
 będą, a to dla tego powiada, że ro-
 dzay ludzki wielce się zepsował y
 wielce się stał występny. Na tym
 zasadziwszy się wnoś, że analogia
 nie przerwana czyli owa przyda-
 tność iaka między pokarmem matki
 y konstytucyą ciała dziecinnego za-
 chodzi, szkodliwa jest tych czasow
 rodzajowi ludzkiemu, że onę zatym
 przerwać należy, jeżeli nie chcemy
 tego się doczekać, aby się plemie
 ludzkie ze wszystkim od siebie odro-
 dziło, że trzeba między sobą prze-
 platać rodzaj ludzi, obywatelow
 iedne-

iednego kraiu ślubownie łącząc z o-
 bywatelkami obcego, przez coby
 się coraz wady dziedziczne y wła-
 ściwe kraiove umnieyszały. Przy-
 wodzi do tego podobieństwo, ukazu-
 iąc iako ziarna, ktore coraz w tęż
 ziemię rzucają, coraz mniej są buy-
 ne, y bydło iedneyże krainy coraz
 drobnieie, gdy zaś z dwoch krain
 z sobą się zeydzie, ogromnieysze
 plemię wydaie. Niewiem czyli te
 rozważania poniekąd pozorne na
 dobrych są y gruntownych dowo-
 dach zasadzone, to wiem iż tego
 cośmy o pokarmie pierwiaśtkowym
 od przyrodzenia zawsze w swych
 dziełach przezornego hoynie w pier-
 siach matki przy czerśtwości siłach
 będącey zgotowanego mowili, by-
 naymniey nie wątl, ani nas prze-
 świadcza, tak, abyśmy mleko by-
 dlęcie przeto, że tyle wrazenia szko-
 dliwego tak na umyśle iako też
 w ciele dziecięcia sprawić nie może,

nad

nad ow pokarm, ktory natura w nie-
 wieście dla nowo narodzonego
 z niey owocu zporządziła, przenieść
 mieli. Mam to za rzecz pewną, że
 żadna istota tak się dobrze z istotą
 dziecięcia nie zgodzi, iako ta,
 w ktorey jest poczęte, wiem bowiem
 że przyrodzenie, ktore zawsze ku
 lepszemu w sprawach od siebie iedy-
 nie zależących zmierza, przymioty
 pewnemi stopniami umiarkowane
 pokarmowi w pierśiach macierzyń-
 skich zawartemu udziela, na postano-
 wienie organkow dziecięcia w wszy-
 tkim baczność mając, to jest że po-
 karm w pierśiach matki tak jest wła-
 śnie miesiąca pierwszego po uro-
 dzeniu przygotowany, iako zdrowiu
 dziecięcia nayprzydatniwszy być
 może, po pierwszym zaś miesiącu
 takowe ma przymioty, iakie czę-
 ściom ciała dziecięcia już krzeczey-
 szym są przwzwoite. Ta tedy przy-
 datność, na którą wspomniony pisarz
 powsta-

powstaie, tym pomyślnieysza być mi się zdaie dla delikatnych naczyń ciała dziecinnego; iako bowiem w matce sok tuczący przygotowuie się coraz inaczey, tak w dziecięciu sposobność do przyięcia iego iest coraz odmienna, gdyż naczynka w nim powolne y do rozmaitego kształtowania sposobne kieruią się y obracają, tak, iż do wzrostu y wydoskonalenia ciała owszem dopomagają.

Gdyby mi wolno było zayść w dalsze roztrząśnienie, bezpieczniebym mógł utrzymać, że nawet ow związek umysłu z ciałem z karmienia dziecięcia, pierściami własney matki, nie małąby korzyść odnosił, y że trzeba by się spodziewać iżby nie tak prędko schodziły familie, a przynamniemy by większa w nich iednomyślność y zgoda panowała niż się za zwyczaj dzieie, gdyż nader wielka różnica miedzy przymiotami

pokarmow, ktoremi dzieci zwlaszcza
 zacnieysze w tym niedolężnym wie-
 ku napawaja, podobno nie pomalu
 przyklada się do różnicy charakte-
 row ich umyslu y owey antipatii,
 ktora ich wzajemnie przeciw sobie
 wzburza, lecz to do przedsięwzięcia
 mego nie należy do ktorego wra-
 cam się.

Mimo tego wszystkiego cośmy
 mowili, przyznać należy, że z dwoy-
 ga obierając lepiej jest karmić dzie-
 cie mlekiem bydlęcym, niż onym
 pierś zley niewiasty dawać; przy-
 tym y to, że trudniej podobno o po-
 karm dobry niewieści, niż o dobre
 mleko krowie, owcze, kozie; wszak-
 że gdy oboie jest dobrych przymio-
 tow, nie rownie lepsze jest dla dzie-
 cięcia niewieście, gdyż jest istotą
 daleko przyzwoitszą niemowlęciu,
 ktore od początku swego jęstestwa
 podobną się istotą karmiło. Jeśli
 matka

matka czerstwą będąc, pierś swą
 dziecięciu daie, pewnie że y dzie-
 cie czerstwe będzie, ponieważ się
 tak rzekąc oswoi z tym pokarmem
 tak mu wielce przydatnym. Wno-
 szę ztąd, że wtedy tylko przez pier-
 wsze sześć miesięcy mleko bydlęce
 dzieciom dawać za pokarm przy-
 stoi, gdy dobrego pokarmu niewie-
 ściego mieć nie można.

